

Chương 1: Ma Vương Thành (1) - Ma Vương Đã Chết

(Số từ: 2661)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

20:37 PM 21/04/2024

Có một câu nói rằng nếu gieo nhân nào thì gặt quả nấy. Mặc dù nếu bạn hỏi tôi thì điều này hiếm khi xảy ra.

Có một câu nói khác rằng nếu bạn phải xuống địa ngục, bạn sẽ phải trả giá cho mọi tội lỗi bạn đã phạm khi còn sống, dù nhỏ đến đâu. Tất nhiên, tôi cũng không tin điều này.

Khi tôi còn sống là vậy.

Nếu một tình huống quá khó hiểu thì quá trình suy nghĩ của một người sẽ trở nên khá đơn giản.

Trong một văn phòng nào đó, tôi bị một người phụ nữ mặc vest có khuôn mặt chua chát nào đó buộc phải đưa ra một lựa chọn nào đó.

Nó khá là phiền phức nên tôi sẽ cung cấp cho bạn bản tóm tắt.

Nói một cách đơn giản, thứ được gọi là “Địa Ngục” này tồn tại và tôi nghĩ mình đã chết.

Nguyên nhân cái chết của tôi cũng khá bình thường.

'Nhồi máu cơ tim cấp tính do huyết áp cao, gây ngừng tim'.

Huyết áp đột nhiên tăng quá cao vì đọc một bình luận ác ý. Đó là những gì ta đã được nghe. Cô ấy nói.

Huyết áp của tôi tăng vọt vì một bình luận ác ý? Đó là nguyên nhân cái chết của tôi? Cô nghiêm túc đấy à?

Ánh mắt tôi có chút xa xăm.

Đó có phải là ký ức cuối cùng của mình không?

“Xin hãy nhanh chóng ký vào đây.”

Cô ấy ném một mẫu đơn trước mặt tôi. Có một hợp đồng được viết trên đó, với một khoảng trống có lẽ là chữ ký của tôi bên dưới.

“.....Vậy là tôi đã chết rồi sao? Tôi nhìn thấy một bình luận ác ý khiến huyết áp của tôi tăng vọt và rồi tôi chết? Người ta có thể chết như thế này à?”

“Có phải con người luôn phải chết vì những lý do vĩ đại không? Có rất nhiều người chết vì trượt chân trên đường. Cái chết là một vấn đề đơn giản. Bây giờ hãy nhanh chóng đưa ra lựa chọn của mình ngay bây giờ.”

Kể cả khi tôi không muốn tin vào điều đó thì cũng không có vẻ như thế giới sẽ thay đổi vì nó.

.....Dù sao thì bây giờ tôi đang ở địa ngục rồi.

Việc tôi chấp nhận thỏa thuận mà cô ấy đưa ra hay đi sâu vào vấn đề đó là tùy thuộc vào bản thân tôi.

Tôi chỉ cần phải ký.

Tôi buộc phải đưa ra một lựa chọn mà tôi chưa bao giờ nghĩ mình sẽ phải thực hiện.

Có một số tiêu đề được viết trên mẫu đơn này mà tôi đã quá quen thuộc.

[Thành Phố Chết Chóc]

[Sinh Tồn Trong Thế Giới Hoang Tàn]

[Thợ Săn Trở Thành Người Quản Lý]

[Phế Vật Tái Xuất]

[Bằng Cách Nào Đó Game Đã Trở Thành Hiện Thực, Nhưng Tôi Chỉ Là Người Gác Cổng]

[Ma Vương Đã Chết]

Đây đều là tiêu đề các tiểu thuyết tôi viết.

Bình luận ác ý tôi nhận được là 'Lại tái phạm' và 'Không có triển vọng gì cả'.

Vì điều đó tôi đã được đưa vào thế giới của một trong những tiểu thuyết tôi đã viết.

“Vậy là tôi sẽ được đưa vào tiểu thuyết của mình à?”

"Đúng. Việc người sẽ sống trong nhân vật hay tiểu thuyết nào là tùy vào ngẫu nhiên."

Chết tiệt.

Lẽ ra tôi nên viết những tiểu thuyết yên bình hơn.

Đây là lời giải thích mà tôi nhận được từ người mà tôi cho là Thần Chết hoặc Nhân Viên Địa Ngục.

Mỗi người đều phạm tội.

Ngoại trừ những trường hợp rất hiếm, không ai được lên thiên đường ngay lập tức. Đó là lý do tại sao mọi người đều phải trải qua quá trình xám hối những tội lỗi nhỏ nhất mà họ tích lũy trong suốt cuộc đời.

Ngoài ra, vì có vô số tội lỗi khác nhau nên phương pháp chuộc tội ở mỗi người cũng khác nhau.

Tôi là một tiểu thuyết gia.

Một tác giả Web Novel bằng cách nào đó đã xoay sở để kiếm sống bằng những tác phẩm văn chương rác rưởi mà bất cứ ai cũng có thể mô tả là hạng hai hoặc hạng ba.

Tội lỗi lớn nhất của tôi là đã bỏ bê nhiều câu chuyện mà tôi đã bỏ dở trong suốt những năm làm nhà văn thương mại.

Tôi nói với những độc giả đang đọc tiểu thuyết của tôi rằng tội lỗi lớn nhất của một nhà văn là bỏ dở câu chuyện giữa chừng trước khi đào tài khoản phụ của tôi để xuất bản các tác phẩm khác.

“Thành thật mà nói, những tội lỗi mà người bình thường phạm phải thường chỉ ở mức độ nhẹ, nhưng nếu số lượng những hành vi sai trái nhỏ này cộng lại, người có nghĩ rằng quy mô của những tội lỗi nói trên sẽ tăng lên không?”

“À, vâng....”

Có phải nó được quyết định bởi những phép tính số học đơn giản? Điều đó có thực sự ổn không?

Thành thật mà nói, chỉ nghe giọng nói của cô ấy thôi cũng khiến tôi rùng mình.

Giọng nói cay đắng phát ra từ miệng Thần Chết dường như xuyên qua trái tim tôi. Đây là một quy mô hoàn toàn khác so với sự khinh thường đơn thuần.

Điều gì sẽ xảy ra nếu huyết áp của tôi tăng vọt trở lại? Điều gì sẽ xảy ra nếu tôi chết một lần nữa sau khi chết?

Tội lỗi của tôi chỉ là những tội lỗi nhỏ tích tụ suốt cuộc đời, chắc chắn tôi không đáng phải chịu sự phán xét khắc nghiệt như vậy.

Dù sao đi nữa, hình phạt mà tôi phải chịu đựng là biến thành một nhân vật ngẫu nhiên trong tiểu thuyết tôi viết và tồn tại cho đến 'cuối cùng'.

Nếu tôi làm được điều đó, tôi sẽ được đưa lên thiên đường.

Rõ ràng có rất nhiều người vừa bị đưa thẳng xuống địa ngục, nên tôi đã sống sót... ít nhất, đó là cách Thần Chết cố gắng an ủi tôi, mặc dù điều đó không thực sự hiệu quả.

“Vì đây là một tiểu thuyết người viết, chẳng phải người sẽ biết mọi thứ về nó và điều gì sẽ xảy ra trong đó sao? Điều này thậm chí không thể được gọi là một hình phạt nhỉ? Trên thực tế, chẳng phải điều đó sẽ dễ dãi hơn với người sao?”

Thần Chết thậm chí còn không nhìn tôi khi cô ấy nói điều này với tôi một cách thờ ơ.

“Không đâu, điều đó còn phụ thuộc vào tiểu thuyết...”

"Tại sao?"

“Chà, tôi, ờm... tôi chỉ viết tiểu thuyết trong đó có rất nhiều người chết.....”

“Vậy thì chúc mừng nhé. Hãy coi nó như hình phạt duy nhất cho sự coi thường mạng sống một cách trắng trợn của người. Người có thể nói như vậy là một hình phạt phù hợp không?”

Đồ khốn, đâu phải là tôi đã giết ai trong thực tế đâu nhỉ?! Đó chỉ là hư cấu thôi!

Không, nếu tôi thực sự biết một ngày nào đó mình phải sống ở một trong những thế giới do tôi tạo ra, tôi chắc chắn sẽ viết một tác phẩm lấy bối cảnh là một vùng đất mộng mơ êm đềm ha?

Làm sao tôi biết được rằng tôi sẽ bị trừng phạt vì thể loại viết của mình? Ai lại viết một tiểu thuyết với ý nghĩ đó ngay từ đầu? Ai lại viết về một sát thủ bắn tỉa trong tiểu thuyết của mình mà không đưa cho hắn một khẩu súng để bắn người?!

Đây là tất cả trong đầu tôi! Chỉ vì viết về cách tôi có thể đâm nhanh như chớp không có nghĩa là tôi thực sự có thể làm được điều đó.

Hơn nữa, tôi lại mắc một chứng bệnh viêm phổi nhẹ nên đã viết rất nhiều câu chuyện về những hoàn cảnh thảm khốc mà đại đa số người dân đều thiệt mạng. Thêm vào đó, tôi nghiện viết Bad Ending đến mức người ta hay nói rằng nếu một trong những câu chuyện của tôi có Happy Ending thì tôi đã chết và được thay tác giả mới.

Có lẽ tội lỗi thực sự của tôi là đã đùa giỡn với cảm xúc của độc giả quanh năm.

Khoan đã.

Vậy thực ra những tiểu thuyết tôi viết là gì?

Điều gì sẽ xảy ra với tôi nếu tôi được đưa vào một trong số chúng?

[Thành Phố Chết Chóc]

Một tiểu thuyết về Zombie.

Tôi khá chắc chắn rằng mình sẽ chết chỉ trong 1 ngày.

[Sinh Tồn Trong Thế Giới Hoang Tàn]

Hậu tận thế.

Tôi ở đây trong địa ngục vì tôi thậm chí không thể sống sót trong thế giới bình thường, nơi thời bình yên vị đó? Không có cơ hội để tôi sống qua một thế giới đổ nát.

[Ma Vương Đã Chết]

Tiểu thuyết này nhận được đánh giá tệ nhất, nhưng theo tôi thì nó là cuốn hay nhất đối với hoàn cảnh của tôi.

Bởi vì đây là một tiểu thuyết về cuộc sống.

Vì bị độc giả chỉ trích vì luôn viết những câu chuyện “Dả”, nên tôi đặt tiểu thuyết này vào một khoảng thời gian không có bất kỳ cuộc khủng hoảng toàn cầu nghiêm trọng nào từ đầu đến cuối. Tôi thực sự đã không hoàn thành nó, nhưng phần đầu ít nhất là màu hồng, rất sáng khoái và yên bình.

Câu chuyện là về những gì xảy ra sau khi các anh hùng đánh bại Last Boss trong đoạn mở đầu.

Do đó có tiêu đề là: 'Ma Vương Đã Chết'.

Tôi nghĩ một câu chuyện về thế giới sau sự sụp đổ của Ma Vương sẽ là một tiền đề khá thú vị.

Ít nhất nó không giống những thứ khác của tôi, nơi mọi người phải chiến đấu để sinh tồn từ đầu đến cuối.

Đây chắc chắn là sự lựa chọn tốt. Không có vấn đề gì.

Aaa, tôi thật may mắn vì có khả năng viết ít nhất một tác phẩm bình yên!

Nói về may mắn, có vẻ như chuyện của tôi đã kết thúc ngay tại đó.

Đối với nhân vật, tôi sẽ được tái sinh như một bản án tử hình.

Kết quả của một cuộc xổ số ngẫu nhiên là tôi đã trở thành “Con trai của Ma Vương” trong [Ma Vương Đã Chết].

Con trai của Ma Vương ngay từ đầu đã không phải là nhân vật xuất hiện trong tiểu thuyết của tôi.

Cô ấy nói với tôi rằng tôi sẽ được chọn vào một nhân vật ngẫu nhiên, tuy nhiên tôi thực sự đã nhận được một nhân vật thậm chí còn không tồn tại.

Một người không may mắn sẽ bị gãy mũi ngay cả khi họ ngã về phía sau nhĩ.

Đó là những gì cô ấy nói với tôi.

Không phải tôi vừa chết vì quá tức giận với một số bình luận sao?

Ngay khi tôi cảm thấy nhẹ nhõm vì đã vẽ được tiểu thuyết an toàn nhất, tôi lại bị đặt vào tình thế có thể chết ngay từ đầu!

Tôi thậm chí sẽ không phải là Ma Vương, kẻ có quyền lực, mà là Hoàng tử.

Sẽ tốt hơn nhiều nếu tôi là Ma Vương. Ví dụ, nếu tôi là Ma Vương, tôi cũng sẽ là tồn tại cấp cao nhất của Ma Giới, vì vậy tôi có thể ở lại, đầu hàng hoặc bỏ chạy.

Mặc dù Ma Vương chết ngay từ đầu, nhưng hắn không thể coi thường được.

Tuy nhiên, tôi chỉ là một Hoàng Tử Ma Giới vừa bước sang tuổi 17.

Valier Jr.

Tuổi: 17

Trạng Thái:

[Thể Lực 3.4 (F)]

[Nhanh Nhẹn 4.3 (F+)]

[Khéo Léo 5.2 (D-)]

[Ma Thuật 9,9 (C-)]

[Sức Mạnh 5,7 (D-)]

Chủng Tộc: Archdemon

Tài Năng: Không Có

Khả Năng:

[Thông Trị Ma Tộc D] (Khả năng độc nhất của Archdemon)

Đánh Giá Năng Lực Toàn Diện – Tối Hạ Cấp Quỷ

Mặc dù bị con đĩ đó lừa gạt, nhưng may mắn thay tôi vẫn tìm ra được mình thực sự là ai khi một màn hình giống như game xuất hiện trước mắt tôi.

Tôi chưa bao giờ đưa bối cảnh này vào tiểu thuyết của mình, vậy đây có phải là thứ mà những người đưa tôi đến đây đã thương hại tôi không?

Vì vậy, xét về mặt ẩn dụ, tôi đã ở trong một tình huống khá phổ biến, trong đó một tác giả bằng cách nào đó đã kết thúc tiểu thuyết của chính mình bằng một Hệ Thống game.

Tuy nhiên, cho dù câu chuyện đó có phổ biến đến đâu đi chăng nữa, nó sẽ không bao giờ có cảm giác quen thuộc nếu nó bất ngờ xảy ra trong thực tế.

Tôi không đánh giá cao khả năng tiện lợi này một chút nào.

Con trai của Ma Vương không phải có tầm cỡ giống như cha mẹ mình sao?

Archdemon là một chủng tộc khá thú vị, nhưng chẳng phải tình trạng hiện tại của tôi về cơ bản là tồi tệ nhất sao?

Anh chàng này không có khả năng chiến đấu.

Tôi nhìn thấy thứ gì đó giống như khả năng thống trị tất cả ác quỷ, nhưng tất cả những gì xung quanh tôi chỉ là những ác quỷ đã chết.

Thật là một tình huống khủng khiếp.

Đây là sự khởi đầu của phần mở đầu.

[Nhiệm Vụ Sự Kiện: Sự Sụp Đổ]

[Mô Tả: Sự thất bại của Quân Đoàn Ma Vương sắp xảy ra, nhưng bạn bất lực để làm bất cứ điều gì. Hãy cố gắng hết sức để sống sót.]

[Mục tiêu: Thoát khỏi Ma Vương Thành]

[Phần Thưởng: 100 Điểm Thành Tích]

Tất cả những gì tôi có thể làm là chạy.

Tôi thậm chí còn không chú ý đến Cửa Sổ Hệ Thống bí ẩn xuất hiện trước mặt mình.

-Kabaang! Babaaang!

"Điên vãi!"

Tôi không thể làm gì để ngăn chặn chiến tranh.

Có vẻ như Ma Vương và tổ đội Anh Hùng đã tham gia vào một trận chiến nảy lửa bên trong Ma Vương Thành.

Những tiếng nổ dữ dội và tiếng gầm như sấm khiến tôi nhận ra thực tế của tình hình.

Bên ngoài vang lên những tiếng la hét, rên rỉ và kêu gào của lũ quái vật khi một cuộc bao vây đang diễn ra. Mặc dù có vẻ như họ đã vượt qua được.

Các hành lang đã đầy rẫy những ác quỷ đã chết hoặc bất tỉnh.

Tôi thậm chí không thể tưởng tượng được có một người chết trước mặt mình, nhưng còn tệ hơn nữa khi nhìn thấy những con quái vật chỉ tồn tại trong đầu tôi chết ngay tại đó.

Tuy nhiên, có lẽ vì cảm thấy cái chết đang cận kề nên tôi vẫn tiếp tục chạy.

Tôi nghĩ mình sẽ chết nếu dừng lại nôn.

Hoàng Tử Ma Giới, trong hầu hết các trường hợp, sẽ sống thoải mái tại nơi đây.

“Chết tiệtttttttttt!”

Tuy nhiên, có được danh hiệu này trong khi Ma Giới đang tan rã chắc chắn không phải là một trong số đó!

Tôi muốn trở thành lính canh con người hơn!

Tôi thực sự tự tin rằng mình có thể đổi phe và cúi chào bất cứ ai luôn đó!

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé và mọi người có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương với id tên @Tienlucc.)

THẦY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỪNG HỘ TÔI QUA:

BIDV

VIETQR

NGUYEN TIEN LUC

6910814828

BIDV-CN DONG THAP PGD MY THO

Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC

SĐT: 0901089550

Thanks For Reading